

det, at der er behov for at stramme den gældende lovgivning op, så dette formål fremmes.

For det første foreslås det tilføjet i § 38, at barnets eller den unges relationer til betydningsfulde personer i netværket skal være afdækket i undersøgelsen af barnets situation. For det andet understreges det i § 55, at kommunen træffer afgørelse om samvær med personer fra netværket, når der er behov for dette. De to ændringer skal ses i sammenhæng, således at ændringen i § 38 sikrer kommunen et godt grundlag for at tage stilling til behovet for kommunens bidrag til at understøtte barnets eller den unges kontakt til en voksen eller flere voksne. Der kan f.eks. være tale om bedste-forældre, mostre, onkler eller andre, som barnet har en særlig tilknytning til, f.eks. en sportstræner eller venner af familien.

I nogle tilfælde vil forældrene selv sørge for, at barnet eller den unge har den nødvendige kontakt til disse personer. Andre gange er der behov for, at kommunen fastlægger samværet og eventuelt medvirker til den nærmere afvikling. Det foreslås samtidig at ændre på § 40, så der bliver bedre muligheder for at yde økonomisk støtte til transport i forbindelse med et sådant samvær.

Anbragte børns skolegang

For at sætte øget fokus på anbragte børns og unges skolegang foreslås det som nævnt at stille krav om, at skoleforhold både skal indgå i undersøgelsen og i handleplanen.

Derudover foreslås det at ændre § 55, så der stilles krav om, at der skal tages stilling til skolegang samtidig med valg af anbringelsessted. Ofte er der ikke taget stilling til, hvor et barn eller en ung skal gå i skole, før en anbringelse gennemføres, og det kan betyde, at barnet eller den unge i forbindelse med en anbringelse oplever perioder uden skolegang. Det kan også betyde, at et barn eller en ung modtager undervisning på et opholdssteds interne skole, uden at der er taget stilling til, om dette undervisningstilbud er det rigtige for barnet/den unge.

Målet med forslaget er således at sikre, at der sker en rettidig planlægning af barnets eller den unges fremtidige skolegang, herunder at give mulighed for at se valget af skoletilbud i sammenhæng med valget af anbringelsessted. Det kan f.eks. spille en rolle, at der tæt på et anbringelsessted findes en folkeskole, hvor det vurderes, at barnets vil få et konstruktivt skoleforløb både fagligt og socialt.

3.6. Udslusning og efterværn

Lovforslagets målsætning om at styrke kontinuiteten for anbragte børn har særlig betydning i forbindelse med overgangen mellem anbringelsesstedet og hjemmet.

Hjemgivelse og hjemtagning

Lovgivningen fastsætter, at foranstaltninger skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål, eller når den unge fylder 18 år. Når en anbringelse ophører, skal kommunen angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen i handleplanen, jf. § 58 a.

Uanset om der er tale om en tvangsmæssig eller en frivillig anbringelse, er det vigtigt, at hjemgivelsen er godt forberedt. Det er vigtigt, at hjemgivelsen sker så skånsomt som muligt for barnet eller den unge. Det gælder uanset, om det er forældremyndighedens indehaver eller kommunen, der ønsker barnet hjemtaget eller hjemgivet.

Her spiller særligt handleplanen en rolle, da der ved hjælp af mål og delmål i handleplanen følges op på, om indsatsen virker efter hensigten. Såfremt en foranstaltning ændres, fordi målet er nået, skal handleplanen bruges til at planlægge det videre forløb. For at fremme hensynet til kontinuitet og tryghed for barnet eller den unge foreslås det derfor at præcisere den eksisterende pligt til at revidere handleplanen i forbindelse med hjemtagning/hjemgivelse.

Lovforslaget ændrer derudover på reglerne for udskydelse af hjemgivelse i § 42 a. Udslusningsperioden forlænges til 6 måneder, og betingelserne for at anvende bestemmelsen udvides, således at hensynet til de anbragte børn og unge kommer til at spille en større rolle.

Efterværn

Efterværn er foranstaltninger til unge i alderen fra 18 til 22 år, dvs. fra den unge fylder 18 år til den unge fylder 23 år. Efter de gældende regler kan visse former for efterværn kun tildeles umiddelbart i forbindelse med, at den unge fylder 18 år. Det drejer sig om opretholdelse af en personlig rådgiver eller kontaktperson efter stk. 2 samt opretholdelse af en anbringelse efter stk. 3, nr. 1. Erfaringer har vist, at nogle 18-årige afslår tilbuddet om efterværn, fordi de, i forbindelse med at de forlader deres hidtidige anbringelsessted, har lyst til at stå på egne ben. Når de senere eventuelt løber ind i problemer, er det for sent at anvende de nævnte foranstaltninger, fordi der kun er hjemmel til at opretholde disse foranstaltninger – ikke til at genetablere dem.